

עבודה זרה כב

רבי שמעון בן אלעזר אומר: לא ישכיר אדם שדהו לכותי, מפני שנקראת על שמו, וכותי זה עושה בו מלאכה בחולו של מועד.	אבל גוי שרי
כותי לא ציית, דאמר: אנא גמירנא טפי מינך 1. משום "לפני עור לא תתן מכשל" 2. מפני שנקראת על שמו	דאמרינן ליה וציית

מה עשו?	גירסה 1	גירסה 2
פסיקת רבא	הנהו מוריקאי דגוי נקיט בשבתא, וישראל בחד בשבתא	הנהו שתילי דערלה, הוה גוי אכיל שני דערלה, וישראל שני דהתירא.
תגובת רבינא לרבא	שרא להו הקשה:	שרא להו הביא כסיוע:
תגובת רבא בסוף התברר ש-	איכסיף התנו מעיקרא הו – ורבא צדק בפסיקתו	ישראל וגוי שקיבלו שדה בשותפות, לא יאמר ישראל לגוי: "טול חלקך בשבת ואני בחול", ואם התנו מתחלה – מותר, ואם באו לחשבון – אסור.

שאלה: איבעיא להו: סתמא מאי?

תשובה: תא שמע: אם התנו מתחילה – מותר, הא סתמא – אסור.
דחייה: אימא סיפא: אם באו לחשבון – אסור, הא סתמא – מותר! א לא, מהא ליכא למשמע מינה.

משנה. אין מעמידין בהמה בפונדקאות של גוים, מפני שחשודין על הרביעה, ולא תתייחד אשה עמהן, מפני שחשודין על העריות, ולא יתייחד אדם עמהן, מפני שחשודין על שפיכות דמים.

משנה - אין מעמידין בהמה בפונדקאות של עובדי כוכבים, מפני שחשודין על הרביעה	ברייתא - לוקחין מהן בהמה לקרבן, ואין חוששין לא משום רובע ולא משום נרבע
אמר רב תחליפא אמר רב שילא בר אבינא משמיה דרב	נקבות: עובד כוכבים חס על בהמתו שלא תעקר זכרים: אמר רב כהנא: הואיל ומכחישינן בבשר

תשובת רב תחליפא: עובד כוכבים חס על בהמתו שלא תעקר

קושי 1: אלא הא דתניא: לוקחין בהמה (לקרבן) מרועה שלהן ליחוש דילמא רבעה לה! תירוצ: רועה שלהן מתיירא משום הפסד שכר

קושי על התירוצ: אלא הא דתניא: אין מוסרין בהמה לרועה שלהן, לימא: רועה שלהן מתיירא משום הפסד שכרו!

תירוצ: אינהו דידעי בהדדי, מרתתי. אן דלא ידעינן בהו, לא מרתתי.

אמר רבא: היינו דאמרי אינשי: מכתבא גללא בזע, רגלא בחבריה ידע.

קושי 2: אי הכי, זכרים מנקבות לא ניזבון, דחיישינן דלמא מרבעא ליה עילוה! (אין הכחשת הגוף) תירוצ: כיון דמיגרי בה, מרתתא.

קושי על התירוצ: אלא הא דתני רב יוסף: ארמלתא לא תרבי כלבא, ולא תשרי בר בי רב באושפיזא.

• בשלמא בר בי רב צניע לה,

• אלא כלבא, כיון דמיגרי בה – מרתתא!

תירוצ: כיון דכי שדיא ליה אומצא ומסריך אבתרה, מימר אמרי אינשי: האי דמסריך אבתרה משום אומצא דקא מסריך.

שאלה על המשנה: נקבות אצל נקבות, מאי טעמא לא מייחדינן?

תשובה 1: אמר מר עוקבא בר חמא: מפני שהגוים מצויין אצל נשי חבריהן, ופעמים שאינו מוצאה ומוצא את הבהמה ורובעה.

תשובה 2: ואיבעית אימא: אפילו מוצאה נמי רובעה, דאמר מר: חביבה עליהן בהמתן של ישראל יותר מנשותיהן, דאמר רבי יוחנן: בשעה שבא נחש על חוה הטיל בה זוהמא.

קושי: אי הכי, ישראל נמי?

תירוצ: ישראל שעמדו על הר סיני – פסקה זוהמתן, גוים שלא עמדו על הר סיני, לא פסקה

